

**JUDECATORII ROMANI POT
INDREPTA ABUZUL ICCJ – Hotararile
CJUE nu trebuie puse automat in
practica. In loc sa se grabeasca sa
condamne cu incalcarea dreptului la
un proces echitabil, in baza deciziei
CJUE prin care se incita la
nerespectarea hotararilor CCR
obligatorii, judecatorii pot cere lamuriri
la CJUE. CCR a decis in 2012 cu
privire la CJUE: “Hotararile preliminare
sunt obligatorii erga omnes, sub
rezerva solicitarii de catre instantele
nationale, a unor lamuriri
suplimentare” (Decizia)**

Teoria ca judecatorii ICCJ din dosarele **Elenei Udrea (foto)** si **fostului senator Alexandru Mazare (adica judecatorii Alina Ioana Ilie, Oana Burnel, Anca Alexandrescu, Simona Cirnaru, Dan Andrei Enescu si Sandel Lucian Macavei)** ar fi creat deja o jurisprudenta prin solutiile lor prin care nu au respectat deciziile obligatorii ale CCR si au dat intaietate Deciziei CJUE din 2021 prin care magistratii sunt incitati sa ignore Curtea Constitutionala a Romaniei (click [aici](#) si [aici](#) pentru a citi), si ca astfel toti judecatorii vor fi fortati sa procedeze la fel este cat se poate de falsa. **Iar asta pentru ca deciziile CJUE nu trebuie aplicate automat.**

Judecatorii de la ICCJ sau alte instante care au spre solutionare dosare in care se pune in discutie nerespectarea unor decizii CCR in baza deciziei CJUE mai sus amintite, sau judecatorii care au spre solutionare cai extraordinare de atac in care se invoca nelegalitatea unor solutii de condamnare date cu incalcarea deciziilor obligatorii ale CCR, nu sunt absolut deloc obligati sa dea prioritate CJUE si astfel sa nu respecte hotararile Curtii Constitutionale a Romaniei, pe motiv ca ar fi fost deja creata o practica de catre magistratii ICCJ din dosarele Udrea si Mazare. Si nu vorbim despre faptul ca nerespectarea deciziilor obligatorii ale CCR reprezinta abatere disciplinara si o incalcare a juramantului depus inainte de inceperea activitatii prin care magistratii se angajeaza sa respecte Constitutia Romaniei, ci despre faptul ca dreptul si posibilitatea judecatorilor de a nu pune in practica o decizie CJUE au fost garantate printr-o hotatare a Curtii Constitutionale.

Mai exact, orice judecator din aceasta tara, pus in fata unei decizii CJUE, are dreptul de nu o aplica si de a cere lamuriri cu privire la ea fix de la Curtea de Justitie a Uniunii Europene. Practic, orice instanta din aceasta tara, aflata in fata unei dispute CCR-CJUE, are posibilitatea de a amana aplicarea deciziei CJUE, inclusiv de a suspenda efectele acestei decizii in cazul in care ele s-au produs, si sa ceara noi detalii de la Curtea de Justitie a Uniunii Europene. Fix asa cum a facut Italia in cauza Taricco, dezvaluita recent de Lumea Justitiei, unde CJUE a revenit asupra primei decizii prin care cerea ca judecatorii italieni sa nu respecte legislatia nationala ([click aici pentru a citi](#)).

CCR confirma ca judecatorii romani nu sunt obligati sa aplice automat CJUE

Astfel, judecatorii romani care au dubii asupra deciziei CJUE prin care se indeamna la nerespectarea hotararilor obligatorii ale CCR pot folosi o decizie a Curtii Constitutionale a Romaniei veche de 10 ani. Ne referim la **“Decizia CCR nr. 1039 din 5 decembrie 2012 referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a prevederilor Legii nr. 299/2011 pentru abrogarea alin. (2) al art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 si ale art.**

21 alin. (2) teza întâi din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004”.

In respectiva hotarare, CCR explica faptul ca deciziile CJUE sunt obligatorii, dar face o precizare extrem de importanta. Aceea ca instantele nationale pot cere de la CJUE lamuriri cu privire la interpretarea deciziei CJUE.

Iata fragmentul din Decizia CCR 1039/2012 in care se arata ca judecatorii pot cere lamuriri la CJUE in legatura cu o decizie CJUE:

“Efectele juridice ale hotararii preliminare a Curtii de Justitie a Uniunii Europene au fost conturate pe cale jurisprudentiala. Astfel, Curtea de la Luxemburg a statuat ca o asemenea hotarare, purtand asupra interpretarii sau a validitatii unui act al Uniunii Europene, este obligatorie pentru organul de jurisdicție care a formulat actiunea in pronuntarea unei hotarari preliminare, iar interpretarea, facand corp comun cu dispozitiile europene pe care le interpreteaza, este investita cu autoritate si fata de celelalte instante judecatoresti nationale, care nu pot da o interpretare proprie acelor dispozitii. Totodata, efectul hotararilor preliminare este unul direct, in sensul ca resortisantii statelor membre au dreptul sa invoce in mod direct normele europene in fata instantelor nationale si europene si retroactiv, in sensul ca interpretarea unei norme de drept a Uniunii Europene in cadrul unei trimeri preliminare lamureste si precizeaza semnificatia si campul de aplicare al acesteia, de la intrarea sa in vigoare (in acest sens, a se vedea pct. 1 al dispozitivului Hotararii din 5 februarie 1963 pronuntate in Cauza 26/62, Van Gend en Loos impotriva Nederlandse Administratie der Belastingen, preluat in cuprinsul Hotararii din 27 martie 1963 pronuntata in cauzele reunite 28, 29 si 30/62, Da Costa si altii impotriva Nederlandse Belastingadministratie sau Hotararea din 24 iunie 1969 pronuntata in Cauza 29/68, Milch-, Fett- und Eierkontor GmbH impotriva Hauptzollamt Saarbrücken, punctul 3).

In concluzie, Curtea de Justitie a Uniunii Europene, avand competenta de interpretare a dreptului Uniunii Europene (a se vedea, in acest sens, Decizia Curtii Constitutionale nr. 383 din 23 martie 2011, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 281 din 21 aprilie 2011), hotararile sale preliminare sunt obligatorii erga omnes, la nivelul tuturor statelor membre, sub rezerva solicitarii la un moment ulterior, de catre instantele judecatoresti nationale, a unor lamuriri suplimentare asupra respectivei interpretari a Curtii”.

-

[* Cititi aici integral Decizia CCR 1039/2012](#)